

er fuldstændig rigtig, thi jeg tror, at den hele Forhandling haade igaar og idag paa den eklatanteste Maade giver mig Ret i denne Henseende. Den ærede Ordfører føiede imidlertid ogsaa strax til, at man ikke kunde sige, at Forhandlingen her var resultatløs, thi man kunde dog komme til en Anskuelse med Hensyn til Hovedpunkterne. En anden Sag var det derimod med Hensyn til Detailbestemmelserne, men det er jo netop Forskjellen mellem 1ste og 2den Behandling, at man ved 1ste Behandling udtaler sig om Enkelthederne, medens man ved 2den Behandling skal tage Beslutning med Hensyn til de enkelte Detailbestemmelser, hvoriblandt der kan være nogle, som ere overmaade væsentlige, og naar man nu skal til at stemme derover, tror jeg, man vil komme i en ikke ringe Forlegenhed, der vil blive sølelig for Mange. Jeg tror derfor ikke at sige for meget, naar jeg paastaar, at man ikke, naar Afstemningen ved 2den Behandling har fundet Sted, kan faa det rette Billede af, hvorledes man egentlig stiller sig til den hele Sag, og det var derfor, jeg yttrede, at Sagen først ved en nærmere Forhandling bagefter, som mulig kunde finde Sted mellem Udvalget og Ministeren, kunde komme til at foreligge saaledes, at den fik en noget mere bestemt Karakter. Grundene hertil forekomme mig virkelig at være saa klare, at det ikke er nødvendigt at dvæle længere derved. Jeg havde næsten troet i den Henseende at være i en Slags Overensstemmelse med selve Flertallet, thi det har selv i Betænkningen paa en temmelig tydelig Maade lagt det for Dagen, idet det selv med Hensyn til flere Hovedpunkter har erklæret, at det var Noget, man ikke kunde vente nu vilde blive bragt til Afgjørelse. Det er imidlertid meget misligt, at man har den Tro, at Afstemningen ikke vil føre til Noget; thi det Hele bliver da usikkert. — Den anden Hovedgrund til min Modstand mod Flertallets Forslag var, som jeg ogsaa strax igaar fremhævede, at man er gaaet ind paa saadanne Detailbestemmelser, en saadan

Opregning af enkelte Fordringer til bestemte Sag, som denne Forsamling efter min bestemt Overbevisning umulig med nogensomhelst virkelig Betydning kan give sin Stemme over, naar Bestemmelserne ikke foreligge anderledes, end her er Tilfældet. Man kan ikke anføre, at noget Saadant har fundet Sted i Norge; thi det er noget ganske Andet, naar en Sag overordentlig længe har været veiet, drøftet og gennemgaaet og har foreligget igjennem saadan Behandling af Sagkyndige, der have indhentet Betænkning fra alle mulige andre Sider, at man altsaa har en bestemt foreliggende Ordning for sig. I saa Fald kan man have dannet sig en Overbevisning derom paa en saadan Maade, at en større Forsamling kan slutte sig dertil, men jeg tror uden at krænke Noget at turde paastaa, at der maasse ikke er en Gæst i denne Sal, som med Sandhed kan sige, at han har en saadan Overbevisning. Skjøndt jeg for mit Vedkommende har særlig Opfordring til at sætte mig ind i denne Sag, vilde jeg ikke være istand til at afgjøre den her, netop fordi det kræver en nøie Prøvelse, ikke blot af, hvad man kan forlange med Hensyn til et enkelt Sag, men ogsaa, hvorledes det kommer til at stille sig til det Hele, naar man giver en samlet Bestemmelse om Fordringerne til Skolerne. Jeg tror altsaa ganske vist, at denne Forhandling har sin Betydning, ligesom jeg ogsaa antager, at den vil kunne faa en ikke ringe Betydning derved, at den vil tjene til at klare Anskuelserne i forskjellige Retninger, og jeg vil ligeledes haabe, at den med Hensyn til enkelte Punkter, der foreligge her, kan have en saadan Bestemthed, at den virkelig kan siges at fremtræde som afgjørende; men jeg tror at maatte gjentage, at man med Hensyn til Afstemningerne i det Hele over Forslagene som en samlet Helhed endnu paa ingen Maade kan sige at være naaet til det Standpunkt, hvortil man i Reglen kommer ved en anden Behandling.

Formanden: Da der endnu er ind-